

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 19^{ης} ΜΑΪΟΥ 1950

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΟΡΛΑΝΔΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΕΚΛΟΓΗ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕΛΟΥΣ

Ὁ κ. *Δ. Γαλάνης* ἐξελέγη ἀντεπιστέλλον μέλος ἐξ Ἑλλήνων τοῦ ἔξωτερικοῦ ἐν τῇ τάξει τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ὁ κ. *Ἀλέξ. Βουρνᾶζος* παρουσιάσας τὸν τόμον: «*Χρονικά τοῦ Οἴκου Μέρκ*» 1949 προσέθεσε τὰ ἑξῆς:

Οἱ ἀπὸ παλαιότερας ἐποχῆς παρακολουθήσαντες τὰ Χρονικά Merck (Merck's Jahresbericht) θὰ αἰσθανθῶσιν ἰδιαιτέραν χαρὰν διὰ τὴν μετὰ πρόσκαιρον καθυστέρησιν ἐπανέκδοσιν τῆς ἐτησίως αὐτῆς συναγωγῆς τῶν νέων κατακτίσεων τῆς φαρμακευτικῆς καὶ χημειοθεραπευτικῆς.

Ὁ τόμος τὸν ὁποῖον παρουσιάζω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, δημοσιευθεὶς περὶ τὸ τέλος τοῦ 1949, περιλαμβάνει τὰ πορίσματα ἐρευνῶν διεξαχθεισῶν κυρίως κατὰ τὰ ἔτη 1947 καὶ 1948. Καθ' ὃ σύστημα ἐπεκράτησεν ἀνεκὰθεν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ βιβλίου τούτου προτάσσονται ἀξιόλογοι ἐπιστημονικαὶ μελέται διαφόρων εἰδικῶν συγγραφέων σχετικαὶ πρὸς τὰ ἐν αὐτῷ ἐκτιθέμενα θέματα.

Ἡ πρώτη τοῦ παρόντος τόμου ἐργασία ἀφιεροῦται εἰς τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς παπαβερίνης. Ἡ οὐσία αὕτη ἀνεκαλύφθη τῷ ὄντι καὶ ἀπεμονώθη ἐκ τοῦ ὀπίου τῷ 1848 ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Μέρκ, υἱοῦ τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ ἐν Δαρμστάτῃ περιφήμου χημικοῦ ἐργοστασίου Ε. Μέρκ. Ἡ ἐργασία αὕτη ἐγένετο τότε ἐν τῷ ἐν Giessen ἐργαστηρίῳ τοῦ διασήμου γερμανοῦ χημικοῦ Justus von Liebig, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἰργάζετο ὡς βοηθὸς ὁ νεαρὸς τότε Γ. Μέρκ.

Ὅποια ὑπῆρξεν ἔκτοτε ἡ σημασία τῆς παπαβερίνης καὶ τῶν ἑξ αὐτῆς

προελθόντων παραγώγων είναι τόσον γνωστή εἰς τοὺς εἰδικούς, ὥστε περιτεύει νὰ ἐπεκταθῶ ἰδιαιτέρως ἐπ' αὐτῆς. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Γ. Ἰωακείμῳ γράφει. «Ἡ παπαβερίνη ἐνεργεῖ ἐπὶ τῶν λεῖων μυϊκῶν ἰνῶν, ἄγει καὶ εἰς διεύρυνσιν τῶν ἀγγείων καὶ ἐπομένως εἰς ἐλάττωσιν τῆς πίεσεως τοῦ αἵματος. Εἶναι ἐπίσης ἄριστον φάρμακον ἐπὶ κωλικῶν ἐκ χολολίθων ἢ λίθων τῶν νεφρῶν κλπ.».

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀνακοινοῦνται εἰς τρεῖς ἐκτενεῖς καὶ διαφόρους πειραματικὰς ἐργασίας περιεχούσας μελέτας, αἱ ἐπὶ τῆς ρουτίνης πολλὰ χόθην γενόμεναι ἔρευται.

Ἡ ρουτίνη αὕτη εἶναι γλυκοσίδη εὐρέως διαδεδομένη εἰς τὸ φυτικὸν βασίλειον καὶ λίαν παρεμφερῆς πρὸς τὴν βιταμίνην διαπιδυτικότητος P (Permeabilitätsvitamin) τὴν ὑπὸ τοῦ Szent - Györgyi κατὰ τῷ 1936 ἀπομονωθείσαν ἐκ τῶν ἐρυθρῶν καρπῶν τῆς πεπερίδος (paprica) καὶ ἰδίως ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῶν καρπῶν τῶν κίτροειδῶν τῆς οἰκογενείας τῶν ρουτιδῶν, ἐξ ἧς ἡ ρουτίνη ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομά της· φαίνεται δὲ ὅτι ἀποτελεῖ ἡ ρουτίνη αὕτη τὴν βιολογικῶς ἐνεργὸν μορφήν τῆς βιταμίνης P. Ἡ τελευταία αὕτη δρᾷ ἐκλεκτικῶς ἐπὶ τῶν τριχοειδῶν ἀγγείων καὶ κραταιοῦσα τὰ τοιχώματα αὐτῶν παρεμποδίζει τὰς ἐκ διαπιδύσεως αἱμορραγίας.

Ἐφεξῆς ἀπὸ τῆς σελίδος 49-329 ἀναφέρονται κατὰ τάξιν ἀλφαβητικὴν ἄνω τῶν 700 παλαιότερων, νεωτέρων καὶ νεωτάτων φαρμάκων, τῶν ὁποίων ἐκτίθενται αἱ χημικοφαρμακευτικαὶ καὶ θεραπευτικαὶ ἰδιότητες, ἐφαρμογαὶ καὶ ποσολογίαι.

Κατὰ τὴν ἀρχῆθιν ὑπὸ τῶν συντακτῶν τῶν χρονικῶν καθορισθεῖσαν τάξιν καὶ τὸ προκείμενον βιβλίον καταλήγει εἰς δύο ἀλφαβητικὰ εὑρετήρια, ἐξ ὧν τὸ μὲν πρῶτον περιλαμβάνει τὰ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενα φάρμακα, τὸ δὲ ἕτερον τὰς νόσους καὶ περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐφαρμόζονται τὰ πρῶτα. Ὁ τρόπος δ' οὗτος διευκολύνει τὰ μέγιστα τὸν δι' ὠρισμένον τι θέμα ἐνδιαφερόμενον ἀναγνώστην. Αἱ ὑπόλοιποι τέλος τοῦ βιβλίου σελίδες περιέχουσι τὴν πλουσίαν βιβλιογραφίαν, ἣτις ἐχρησίμευσε κατὰ τὴν σύνταξιν τούτου.